

בשנפתח העולם העליון מהאות
ם' ונעשה ה' אז נתפקן הברית,
והערלה מעברת. וכיון שנתפקנה
הברית הזו, יוצאות שתי
האותיות הללו, ונכנסות אותיות
אחרות. יוצאות שתי אלו ד"ם.
וכך מילה שלא יוצאת ממנה דם
אינה מילה, שהרי אלה מעברות,
ונכנסות שתי אחרות. במקום
האות ם' נכנסת ה'. במקום האות
ד' נכנסת ה'. ואז הכל עומד
להוליד.

וזה סוד (ישעיה ט) לם"רבה המשרה
ולשלוש אין קץ על פסא דוד ועל
ממלכתו להכין אתה ולסעדה. ם'
רבה, למרבה. סוד זה, כשלאות
ם' רבה המשרה, שמרבים גדל
עליון, שנפתח ונעשה ה', אז
ולשלוש אין קץ. מה זה ולשלוש?
אלא ולשלוש, זהו איבר ההוא
היסוד של העולם, שנעברה
ממנה הערלה, אותו שנקרא קץ
כל בשר, ודאי ולשלוש אין קץ,
שהרי נעבר. ויושב שלום על
פסא דוד, ועל ממלכתו, להכין
אתה ולסעדה במשפט ובצדקה.
וכך זה, כשעוברת ם' ונפתחת,
אז עוברת הערלה, ומעברת ד',
כמו שנתבאר. וזה סוד (שמות כד)
הנה דם הברית אשר פרת ה'.
שצריך להוציא ממנו ד"ם ברית.
שתי האותיות הללו.

ועל הסוד הזה, אברהם אבר ה',
שנפתחת האות ם', כדי לשמש
האיבר הזה בעולם שלמטה.
ובשביל זה יצחק לא יצא, עד
שהעברה הערלה מאותו האיבר
הקדוש העליון. ומשום כך,
הקדוש ברוך הוא, כל מה שעשה
בארץ, הכל הוא בסוד השמוש
כמו למעלה, להראות שהרי
הוציא כל השמות בחכמה
עליונה, כמו הסוד שלמעלה,
הכל כראוי.

פוליהו בחכמתא עילאה, פגוונא דרזא דלעילא, פלא פדקא יאות.

בד אתפתח עלמא עילאה מאת ם', ואתעבידת
ה', פדין, אתפקן ברית, ואתעבר ערלה.
וכיון דאתפקן האי ברית, נפקין אלין תרין
אתוון, ועיילי אתוון אוחרנין. נפקין תרין
אלין ד"ם.

וכך גזירו דלא נפיק מיניה דם, לאו איהו
גזירו. דהא אלין מתעברן ועיילין תרין
אחרנין. באתר דאת ם', עייל ה'. באתר דאת
ד', עייל ה'. פדין פולא קיימא לאולדא.

ורזא דא (ישעיה ה ו) לם"רבה המשרה ולשלוש
אין קץ על פסא דוד ועל ממלכתו להכין
אתה ולסעדה. ם' רבה, למרבה. רזא דא, פד
לאת ם' רבה המשרה, דאסגיאנו רבו עילאה,
דאתפתח ואתעביד ה', פדין ולשלוש אין קץ.
מאי ולשלוש. אלא ולשלוש, דא ההוא אבר
יסודא דעלמא, דאתעבר מניה ערלה, ההוא
דאקרי (שם ו יג) קץ כל בשר, ודאי ולשלוש אין
קץ, דהא אתעבר. ויתיב שלום על פסא (ד ט פ)
דוד, ועל ממלכתו, להכין אתה ולסעדה
במשפט ובצדקה.

וכך דא, פד אתעבר ם' ואתפתח, פדין אתעבר
ערלה, ואתעבר ד', פמא דאתמר. ורזא
דא, (שמות כד ח) הנה דם הברית אשר פרת ה'.
דאצטריך לאפקא מיניה ד"ם ברית, תרין
אתוון אלין.

ועל רזא דא, אברהם אבר ה' דאתפתח את
ם', בגין לשמשא האי אבר בעלמא
דלתתא. ובגין האי, יצחק לא נפיק, עד
דאתעבר ערלה מההוא אבר קדישא עילאה.
ובגין כך, קודשא בריך הוא כל מה
דעבד בארעא, פולא איהו ברזא דשימושא
פגוונא עילאה, לאחזאה דהא אפיק שמחן

פוליהו בחכמתא עילאה, פגוונא דרזא דלעילא, פלא פדקא יאות.